

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119211438
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119211438.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: H.. A.. E. R., X. G. XX.XX.XXXX, L. Z. X, XXX XX Z., proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska č. 71, 813 11 Bratislava, o náhradu škody v sume 112 859,32€ s príslušenstvom, o priznanie nemajetkovej ujmy v sume 12 000€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 12.8.2019 sa domáhal nároku na náhradu škody v sume 112 859,32€ spolu s príslušenstvom titulom nesprávneho úradného postupu a vydania nezákonného rozhodnutia v konaní Okresného súdu Bratislava I vedenom pod sp. zn. 15C/ 96/2008, aktuálne pod sp. zn. 9C/41/2017, ako aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 12 000€ s príslušenstvom.

Žalobca argumentoval tým, že v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C/96/2008 Okresný súd Bratislava I nesprávne úradne postupoval na návrh žalovanej, keď žalobcovi vyrúbil preddavok na trovy konania, v zmysle pôvodne platného ustanovenia § 141a OSP a následne v dôsledku nezloženia preddavku žalobcom konanie súd vydaním nezákonného rozhodnutia zastavil. Uznesenie o zastavení konania spolu s uznesením Krajského súdu v Bratislave, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie boli zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Žalobca v žalobe uviedol, že v konaní sp. zn. 15C/96/2008 vedeného Okresným súdom Bratislava I, sa mu nedostalo primeranej a spravodlivej ochrany jeho subjektívneho práva a jeho nárok nemohol byť následne vymáhaný v exekučnom konaní v dôsledku zastavenia predmetného konania, v ktorom sa okrem iných nárokov domáhal voči žalovanej zaplata sumy 112 859,32€ s príslušenstvom, čo je podľa názoru žalobcu v priamom vzťahu príčiny a následku. Žalobca zároveň uviedol, že škoda v žalovanej sume spočíva aj v tom, že žalobcovi v konaní sp. zn. 15C/96/2008 vedeného Okresným súdom Bratislava I nebola poskytnutá súdna ochrana v primeranej lehote a jeho právo nebolo naplnené vinou opakovane zjavne svojvoľných nezákonných rozhodnutí vydávaných okresným a krajským súdom, ktoré pre nezákonnosť boli dovolacím súdom zrušené, ako aj v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu sa jeho právo nestalo vymáhateľným. Žalobca konštatoval, že škoda, ktorej náhrady sa domáha v súvislosti s neprávny úradným postupom okresného súdu a v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia okresným súdom, predstavuje stratu legitímne očakávaného majetkového prínosu v sume 112 859,32€ s príslušenstvom, ktorej zaplata (okrem iných nárokov) sa domáhal v konaní sp. zn. 15C/96/2008 vedeného Okresným súdom Bratislava I .

Žalobca v žalobe uviedol, že Ústavný súd SR nálezom č.k. III.ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.4.2015 rozhodol, že bolo porušené základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ustanovenia §48 ods. 2 Ústavy SR ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní sp.zn. 15C 96/2008 vedeného Okresným súdom Bratislava I a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov.

Žalobca žalovanú požiadal o predbežné prerokovanie nároku, avšak s negatívnym výsledkom.

Žalobca v konaní navrhol vypočuť ako svedka sudkyňu Okresného súdu Bratislava I H.. E.. E. L., pripojiť si spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15C/96/2008.

Žalobca súdu spolu so žalobou doručil listinné dôkazy - Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.6.2017, doručení žalovanej dňa 21.6.2017, Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 15.12.2017 vypracované žalovanou, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 97/2016, neúplné znenie nálezu Ústavného súdu SR č. k. III.ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.4.2015.

2. Žalovaná súdu dňa 4.2.2020 doručila písomné vyjadrenie k žalobe, v zmysle ktorého žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná vo vyjadrení konštatovala, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie podmienok vzniku zodpovednosti štátu za vznik škody a nemajetkovej ujmy, náhrady ktorých sa žalobca žalobou domáha.

Žalovaná konštatovala, že v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím môže byť úspešný len ten žalobca, ktorý preukáže existenciu nezákonného rozhodnutia v zmysle ustanovenia §6 ods. 1,2 zákona č. 514/2003Z.z., vznik škody a tiež , že táto škoda by nebola vznikla, keby neprišlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Ak nie je daná príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody nevzniká zodpovednosť štátu za škodu, pričom nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii. Taktiež žalovaná uviedla, že v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody spôsobenej neprávny úradným postupom orgánom verejnej moci je potrebné preukázať, že orgán verejnej moci pri výkone svojej právomoci postupoval v rozpore so zákonom a že práve s v dôsledku takéhoto konania žalobca utrpel škodu.

Žalovaná v konaní nespochybnila, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I , ktorým súd konanie zastavil a uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým súd potvrdil zastavujúce uznesenie súdu prvej inštancie boli zrušené dovolacím súdom a taktiež nespochybnila, že Ústavný súd SR konštatoval, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/96/2008 vznikli neodôvodnené prietahy, no namietla, že v súvislosti s vydaním nezákonného rozhodnutia súdmi a v dôsledku konštatovaných nedôvodných prietahov Ústavným súdom SR v konaní sp. zn. 15C/96/2008 nevznikla žalobcovi škoda, ktorej náhrady sa domáha v prejednávanej veci.

Žalovaná konštatovala, že dovolací súd nielen zrušil unesenie o zastavení konania, ale zároveň prikázal Okresnému súdu Bratislava I v konaní sp.zn. 15C/96/2008 riadne pokračovať, teda súd o uplatnenom nároku žalobcu naďalej koná a konanie je aktuálne vedené pod sp. zn. 9C/41/2017, v ktorom bol vydaný rozsudok, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná teda konštatovala, že žalobcovi škoda, ktorej náhrady sa žalobca v prejednávanej veci domáha nevznikla. Suma v žalovanej výške je uplatneným nárokom, ktorého náhrady sa domáha žalobca v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne sp. zn. 15C/96/2008) vedeného Okresným súdom Bratislava I, v ktorom sa žalobcovi podľa názoru žalobcu nedostalo primeranej spravodlivej ochrany.

Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaná konštatovala, že žalobca neuviedol v žalobe dôvody, pre ktoré by mu tento nárok mal byť súdom priznaný v súvislosti s vedením konania sp. zn. 9C/41/2017 Okresným súdom Bratislava I. Žalovaná v tejto súvislosti uviedla, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z. predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, pričom prípustnosť peňažnej satisfakcie je opodstatnená tam, kde konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením, kde zmenšenie a

vyváženie spôsobenej nemajetkovej ujmy nemožno dosiahnuť inak ako cestou zadostučinenia vo forme peňažného plnenia. Splnenie týchto podmienok však musí byť v konaní preukázané. Žalobca vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spája s uznesením o zastavení konania vydaným prvoinštančným súdom a potvrdzujúcim rozhodnutím vydaným odvolacím súdom, ktoré boli zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikuje z akého dôvodu nemožno za dostatočné zadostučinenie považovať zrušenie týchto uznesení a skutočnosť, že súd riadne v konaní sp. zn. 9C/41/2017 pokračuje.

Žalovaná z opatrnosti uviedla, že aj keď žalobca nespája vznik nemajetkovej ujmy s nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v konštatovaných prieťahoch Ústavným súdom SR v konaní sp. zn. 15C/96/2008 vedeného Okresným súdom Bratislava I, má za to, že Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. III.ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.4.2015 žalobcovi priznal finančné zadostučinenie vo výške 500 € v súvislosti s konštatovanými prieťahmi v konaní aktuálne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod spisovou značkou 9C/41/2017 a táto kompenzácia je podľa žalovanej primeraná.

Žalovaná zároveň sa vyjadrila k nároku žalobcu na priznanie úroku z omeškania zo žalovanej sumy, ktorej zaplata sa žalobca domáha titulom nemajetkovej ujmy. Žalovaná konštatovala, že nárok na priznanie úroku z omeškania zo žalovanej sumy, ktorej náhrady sa žalobca domáha titulom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy by mu vznikol až po tom, čo by súd mu takýto nárok priznal a žalovaná by priznaný nárok nezaplatila žalobcovi v lehote na plnenie určenej súdom v právoplatnom rozhodnutí. Žalovaná v tomto kontexte poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.3.2012 sp. zn. 6Cdo/185/2001, v ktorom dovolací súd konštatoval, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia až uplynutím takto určenej doby splnenia sa dlžník dostáva do omeškania.

3. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 02.06.2020 žiadal, aby súd neprihliadol na vyjadrenie žalovanej k žalobe z dôvodu, že spochybnil splnomocnenie udelené ministrom spravodlivosti zamestnancovi, ktorý písomné vyjadrenie k žalobe vypracoval a podpísal. Žiadal, aby súd z tohto dôvodu rozhodol kontumačne v prospech žalobcu, keďže žalovaná podľa názoru žalobcu, sa k žalobe relevantne nevyjadrila. Žalobca v replike konštatoval, že zotrváva v celom rozsahu na ním podanej žalobe. Neuviedol žiadne nové rozhodné skutočnosti.

4. Žalovaná súdu dňa 02.07.2020 doručila dupliku v ktorej konštatovala, že nie sú naplnené dôvody pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovanej z dôvodu, že poverenie zamestnanca, ktorý písomné vyjadrenie k žalobe vypracoval, je platným poverením a žalovaná sa k žalobe a riadne písomne vyjadrila v súdom určenej lehote. Vyjadrenie žalovanej bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom s autorizáciou, teda plne v súlade so zákonom. Vo vzťahu k povereniu udelenému zamestnancovi ministrom spravodlivosti konštatovala, že poverenie zo dňa 27.01.2020 obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti, ktorom je vymedzený účel poverenia, je datované a podpísané a originál tohto poverenia žalovaná predloží súdu na pojednávaní. Žalovaná v celom rozsahu odkázala na vyjadrenie k žalobe, ktorého obsah súd citoval v bode 2 odôvodnenia rozsudku.

5. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (§150 ods. 1,2 CSP). Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné (§151 ods. 1,2 CSP). Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§154 CSP).

6. Na pojednávaní konanom dňa 7.6.2021 strany sporu zotrvali na skutkových a právnych tvrdeniach uvádzaných v písomných podaniach súdom citovaných v bodoch 1. až 4. odôvodnenia rozsudku.

7. Z vykonaného dokazovania (výpovede žalobcu, vyjadrenia žalovanej a z obsahu doručených listinných dôkazov žalobcom, pripojeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava č. k. 9C/41/2017-583 zo dňa 10.12.2019, keďže spis sa súdu nepodarilo zabezpečiť z dôvodu jeho predloženia Krajskému súdu v Bratislave) mal súd preukázať, že žalobca požiadal žalovanú v zmysle ustanovenia §15 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, no s negatívnym výsledkom. Žalobcovi teda v zmysle ustanovenia §16 ods.4 zákona č. 514/2003 Z.z. vzniklo oprávnenie podať žalobu, v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 02.07.2007 v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 15C/96/2008 sa domáhal proti žalovanej Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR náhrady škody vo výške 112.859,32 € (3.400.000,- Sk), náhrady primeraného zadosťučinenia vo výške 146.053,24 € (4.400.000,- Sk) a zaplata nemajetkovej ujmy vo výške 165.969,59 € (5.000.000,- Sk) spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej vydaním nezákonných rozhodnutí v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, v priebehu konania sa nároku titulom náhrady nemajetkovej ujmy domáhal po pripustení zmeny petitu žaloby od žalovanej v druhom rade- Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 17. júna 2015, 15962008-362 zastavil konanie podľa ustanovenia § 141 a ods. 1 O.s.p. a rozhodol o trovách konania. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 15C/96/2008-317 zo dňa 28.03.2014 bola žalobcovi uložená povinnosť zložiť preddavok na trovy konania do 60 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorú povinnosť si žalobca nesplnil, preto súd konanie zastavil. Krajský súd v Bratislave uznesením z 25.11.2015 sp. zn. 2Co/317/2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 17.05.2017 sp. zn. 5Cdo/97/2016 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25.11. 2015 sp. zn. 2 Co/317/2015, ako aj uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 17.06.2015, č. k.15C/96/2008-362 a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol rozsudkom č. k. 9C/41/2017-583 zo dňa 10.12.2019.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. III ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015 konštatoval, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod spisovou značkou 15C/ 96/2008 porušené boli. Okresnému súdu Bratislava I Ústavný súd SR prikázal konať bez zbytočných prietahov a žalobcovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 500€, na vyplatenie, ktorého zaviazal Okresný súd Bratislava I.

8. Podľa ustanovenia § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods.1, písm.a/,b/ cit. zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moc nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia §3 ods.2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 5 ods.1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 ods.1 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia §6 ods. 2cit. zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 9 ods.1 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia §9 ods.2 cit. zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa ustanovenia § 15 ods.1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 15 ods.1 cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ustanovenia § 16 ods.4 cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa ustanovenia § 17 ods.1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa ustanovenia §17 ods.2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo

nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia §17 ods.3 výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ustanovenia §17 ods.4 cit. zákona výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

9. Súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§191 ods. 1,2 CSP). Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§215 ods. 1,2 CSP). Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§216 ods. 1 CSP). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté (§217 ods. 1 CSP).

10. Súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Súd aj napriek tomu, že v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I, pôvodne pod sp. zn. 15C/96/2008, aktuálne sp. zn. 9C/41/2017, boli zrušené právoplatné uznesenia, ktorým konanie pre nezaplatenie preddavku na trovy konania žalobcom boli zrušené dovolacím súdom a nálezom Ústavného súdu SR boli konštatované nedôvodné prietahy, toto konanie skončilo vydaním rozsudku, ktorým súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a teda okrem iného nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 112 859,32€ z dôvodu, že žalobca vznik nároku na priznanie žalovanej sumy v konaní sp. zn. 9C/41/2017 neosvedčil vo vzťahu k žalovanej.

Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Obč. zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Tak, ako súd už uviedol vyššie, rozlišujú sa dva druhy škody a to skutočná škoda a ušlý zisk.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu, alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospachu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, zo dňa 21. decembra 2009)

Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a nemajetkovej ujmy. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi vydaním nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmom vzťah príčiny a následku; ak bola

príčinou škody, resp. nemajetkovej ujmy iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu, resp. nemajetkovú ujmu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a škodou, resp. nemajetkovou ujmu ide vtedy, ak škoda, resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia a k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by škoda a ani nemajetková ujma.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z., patrí k forme objektívnej zodpovednosti štátu, t. j. ide o zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia troch podmienok. Týmito podmienkami sú nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu, existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou, nemajetkovou ujmu a nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom.

Pokiaľ ide o škodu, zákon bližšie nedefinuje ani pojem škoda a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 442) a tak, ako súd uviedol vyššie, škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, alebo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda.

Pri posudzovaní nárokov žalobcu sa súd musel prvotne zaoberať existenciou predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom na vyvodenie zodpovednosti štátu je potrebné ich kumulatívne splnenie. Neexistencia čo len jednej z podmienok zodpovednosti štátu má za následok zamietnutie celého nároku.

Žalobca sa v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp. zn. 15C/96/2008) okrem iných nárokov domáhal aj nároku na náhradu ušlého zárobku v sume 112 859,32 € na základe akceptačného listu, keď tvrdil, že ako osoba trestne stíhaná nemohol do 15.08.2008 uzatvoriť s firmou WEIMAL TRADE a.s., pracovnú zmluvu na dobu neurčitú od 01.09.2004.

Tak ako súd už uviedol vyššie, toto konanie bolo skončené tak, že súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a teda, žalobcovi v súvislosti s vydaním uznesenia o zastavení konania, ktoré bolo dovolacím súdom zrušené škoda vo výške 112 859,32 € nevznikla, keďže konanie bolo po zrušení uznesenia o zastavení konania skončené vydaním zamietajúceho rozhodnutia a teda u žalobcu nevnikol nárok, ktorý by si mohol v exekučnom konaní vymáhať, čím odôvodňoval vznik škody voči žalovanej v prejednávanej veci titulom vydania nezákonného rozhodnutia- uznesenia o zastavení konania. Žalobca nepreukázal výšku škody a príčinnú súvislosť medzi uplatnenou výškou škody a vydaním nezákonného rozhodnutia vydaného v konaní vedeného Okresným súdom Bratislava I v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp. zn.15C/96/2008).

Vo vzťahu k žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp. zn. 15C/96/2008), ktorý sa mal prejaviť vydaním nezákonného rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil a vo vydaní potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacím súdom, ktoré boli zrušené dovolacím súdom. Tento procesný postup (samotný) nemohol súd vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup, keďže sa tento procesný postup premietol do vydania rozhodnutia vydaného prvostupňovým súdom a odvolacím súdom, ktoré boli preskúmané dovolacím súdom, ktorý napadnuté rozhodnutia zrušil po tom, čo dovolací súd preskúmal procesný postup nižších súdov. Napádaný nesprávny úradný postup súdov smeroval k vydaniu napadnutých rozhodnutí žalobcom a tieto procesné postupy ako samotné nepodliehajú preskúmaniu súdom, na procesný postup prihliadol príslušný dovolací orgán - Najvyšší súd Slovenskej republika v

konaní o dovolaní, v ktorom rozhodnutia, ktoré boli výsledkom úradného- procesného postupu súdov preskúmané. Keďže súd uvedený procesný postup súdov nevyhodnotil ako nesprávny úradný postup, žalobcovi s týmto procesným postupom súdov uplatnená škoda žalobcom nemohla vzniknúť a nemohla byť teda preukázaná v konaní ani príčinná súvislosť medzi žalobcom namietaným nepravým úradným postupom súdov a uplatnenou škodou.

Súd dodáva, že v prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu právneho poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia, alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

Vo vzťahu k priznaniu nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu súdov spočívajúcim v neodôvodnených prietahoch konštatovaných Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze č. k. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.4.2015, ktorým žalobcovi bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 500€ žalobca v konaní nepreukázal, že by v dôsledku neodôvodnených prietahov v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (povodne pod sp. zn.15C/96/2008) mu vznikla škoda vo výške 112 859,32€ v priamej príčinnej súvislosti s konštatovanými nedôvodnými prietahmi v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (povodne pod sp. zn.15C/96/2008).

11. Súd žalobu zamietol aj vo vzťahu k žalobcom uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v sume 12 000€ s príluštenstvom.

Súd uvádza, že žalobcom označené konanie sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp.zn. 15C/96/2008) - podľa názoru súdu, by sa mohlo považovať za konanie objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., iba za splnenia zákonných predpokladov. Zákon č. 514/2003 Z.z. priznáva popri práve na náhradu skutočnej majetkovej škody i náhradu za škodu, ktorá je chápaná ako náhrada formou „spravodlivého zadosťučinenia“. Priznaná náhrada nemajetkovej ujmy musí predstavovať vždy spravodlivé zadosťučinenie. Žalobca však v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal, že v dôsledku rozhodnutia o zastavení konania a následného nesprávneho úradného postupu súdov spočívajúceho v nedôvodných prietahoch konštatovaných ústavným súdom mu bola spôsobená nemajetková ujma. Neuviedol, ako dospel k ním uplatnenej sume, iba konštatoval, že žalovaná je zodpovedná za vznik nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca oceňuje sumou 12 000€.

Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vznikutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik by bol v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom do práv žalobcu. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv žalobcu mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného teda žalobcu.

Žalobca v súvislosti s nárokom na priznanie nemajetkovej ujmy nepreukázal, že v dôsledku vydania rozhodnutí súdmi v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp. zn. 15C/96/2008) a v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I, spočívajúcim v nedôvodných prietahoch v konaní sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp.zn. 15C/96/2008) došlo k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, že pociťoval, resp. pociťuje následky v odlišnom správaní príbuzných, resp. osôb v jeho blízkom či širšom okruhu. Iba v prípade, ak by žalobca dostatočne preukázal reakcie svedčiacie o znížení jeho dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere, by mu mohla byť priznaná náhrada nemajetkovej ujmy.

Súd nárok žalobcovi na náhradu nemajetkovej ujmy v súvislosti s konštatovanými prietahmi v súdnom konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9C/41/2017(sp.zn. 15C/96/2008) nepriznal s poukazom na obsah nálezu Ústavného súdu SR č.k. III.ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.4.2015, ktorým Ústavný súd

SR už priznal žalobcovi finančné zadostučinenie v sume 500€, ktoré bol Okresný súd Bratislava I povinný žalobcovi vyplatiť. Ústavný súd pri určení primeraného finančného zadostučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa článku 41 Dohovoru priznáva, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd považoval priznanie sumy 500€ za primerané finančné zadostučinenie.

Vo vzťahu k uplatnenému ročnému úroku z omeškania, ktorého zaplata sa žalobca domáha vo vzťahu žalovanej nemajetkovej ujmy súd tento nárok vyhodnotil ako nedôvodný, keďže povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty plnenia by sa žalovaná dostala do omeškania.

12. Na základe právnych záverov mal súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. , keď v konaní nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy, nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali v súvislosti s konaním Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9C/41/2017 (pôvodne 15C/96/2008) vzniknúť a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vydaným nezákonného rozhodnutia a nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Súd o nároku na náhradu trov konania procesných strán rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP (princíp hospodárnosti konania), avšak žalovanej ako úspešnej procesnej strane nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovanej trovy konania v súvislosti s vedením konania žiadne trovy doposiaľ nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.